

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

- SECȚIILE UNITE -

DECIZIA Nr. IV

din 23 iunie 2003

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 690 din 02/10/2003

Sub președinția vicepreședintelui Curții Supreme de Justiție,

s-a luat în examinare recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, referitor la aplicarea dispozițiilor art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, privind posibilitatea primarului de a ataca, în fața instanței de contencios administrativ, hotărârile adoptate de consiliul local pe care le consideră ilegale.

Ministerul Public a fost reprezentat de procurorul

Procurorul a susținut recursul în interesul legii astfel cum a fost formulat, cerând să se decidă în sensul că primarul nu are calitatea procesuală activă de a ataca, în fața instanței de contencios administrativ, hotărârile adoptate de consiliul local.

CURTEA,

asupra recursului în interesul legii de față, în baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

În aplicarea dispozițiilor art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, instanțele de judecată nu au un punct de vedere unitar cu privire la problema dacă primarul are calitatea procesuală de a ataca, în fața instanței de contencios administrativ, hotărârile consiliului local pe care le consideră nelegale.

Astfel, unele instanțe au hotărât că primarul are calitate procesuală activă, în temeiul dispozițiilor art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, considerând că prevederile art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 215/2001, potrivit cărora primarul, în situația în care apreciază că o hotărâre a consiliului local este ilegală, îl sesizează pe prefect în termen de 3 zile de la adoptare, nu se referă la o procedură judiciară.

Alte instanțe, dimpotrivă, au decis respingerea cererii de anulare a hotărârii consiliului local formulate de primar, motivând că acesta nu are calitate procesuală activă deoarece, potrivit art. 27 și 135 din Legea nr. 215/2001, numai prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, hotărârile consiliului local pe care le consideră nelegale.

Aceste din urmă instanțe au procedat legal.

Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, "competențele și atribuțiile autorităților administrației publice locale se stabilesc numai prin lege", iar "aceste competențe sunt depline și exclusive, cu excepția cazurilor prevăzute de lege".

În raport cu aceste dispoziții, prevederile art. 68 alin. (1) lit. b) din aceeași lege, în sensul că primarul "asigură aducerea la îndeplinire a hotărârilor consiliului local", precum și că "în situația în care apreciază că o hotărâre este ilegală, în termen de 3 zile de la adoptare îl sesizează pe prefect", nu pot avea decât semnificația că primarul nu are la dispoziție o altă modalitate de a ataca o hotărâre pe care o consideră ilegală decât aceea de a-l sesiza pe prefect despre ilegalitatea observată.

A da o altă interpretare prevederii menționate ar însemna să se încalce principiul legalității competențelor și atribuțiilor stabilit în art. 5 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, prin care se subliniază că "autonomia locală conferă autorităților publice locale dreptul ca, în limitele legii, să aibă inițiative în toate domeniile, cu excepția celor care sunt date în mod expres în competența altor autorități publice".

Or, prin art. 27 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 se prevede că "prefectul poate ataca, în total sau în parte, în fața instanței de contencios administrativ, hotărârile adoptate de consiliul local sau de consiliul județean, precum și dispozițiile emise de primar sau de președintele consiliului județean, în cazul în care consideră aceste acte sau prevederi din ele ca fiind ilegale".

Față de această dispoziție imperativă, de natură a înlătura orice îndoială în legătură cu lipsa de calitate a primarului de a exercita acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor ce se adoptă de consiliul local, se impune a se reține că, sub aspectul menționat, competența sa se limitează la sesizarea prefectului cu privire la ilegalitatea unor astfel de hotărâri.

De altfel, din coroborarea dispozițiilor înscrise în art. 46 și în art. 71 alin. (1) cu cele ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, rezultă că actele emise de consiliul local și de primar au caracter independent, nici una dintre aceste autorități neputând exercita direct o cale de atac împotriva actului celeilalte autorități simetrice, singura autoritate publică investită cu acest atribut fiind prefectul.

Reiese deci că primarul nu are calitatea de a exercita o cale de atac directă împotriva hotărârilor consiliului local pe care le apreciază ca fiind ilegale, singura sa posibilitate de a interveni pentru anularea sau remedierea acestor hotărâri fiind sesizarea pe care o poate adresa prefectului în temeiul art. 68 alin. (1) lit. b) din legea menționată.

Evident, în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, "primarul reprezintă comuna sau orașul în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române sau străine, precum și în justiție".

Față de această reglementare, primarul are dreptul să acționeze și poate fi chemat în justiție ca reprezentant al persoanei de drept public, respectiv comuna sau orașul, fie singur, fie alături de consiliul local.

Dispozițiile art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, care își au aplicabilitate numai în ceea ce privește raporturile dintre persoanele fizice sau juridice cu autoritățile publice, nu pot conferi primarului, ca autoritate executivă a persoanei de drept public, comuna sau orașul, atribuția de a contesta actele adoptate de consiliul local în calitate de autoritate deliberativă a aceleiași persoane de drept public.

Ca urmare, atribuția de a ataca hotărârile adoptate de consiliul local revine, așa cum se prevede expres prin art. 27 alin. (1) și art. 135 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, numai prefectului, iar primarul are doar posibilitatea, reglementată prin art. 68 alin. (1) lit. b) din aceeași lege, de a-l sesiza pe prefect, în termen de 3 zile de la adoptarea hotărârii consiliului local, în cazul în care apreciază că aceasta este ilegală.

În consecință, în temeiul art. 26 lit. b) din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993 și al art. 329 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că primarul nu are calitatea de a ataca, în fața instanței de contencios administrativ, hotărârile adoptate de consiliul local.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D E:

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În aplicarea dispozițiilor art. 68 alin. (1) lit. b), cu referire la art. 27 alin. (1), art. 46 și la art. 71 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, stabilește că primarul nu are calitatea de a ataca, în fața instanței de contencios administrativ, hotărârile adoptate de consiliul local.

Pronunțată în ședință publică, azi, 23 iunie 2003.

VICEPREȘEDINTELE CURTII SUPREME DE JUSTIȚIE,
LIDIA BARBULESCU